

СЦЕНА ТРЕТА

Стая въ кжщата на Чапразовъ.

(Когато завесата се вдига Елена и Чапразовъ сж исправени единъ срещу други. Чапразовъ е съ чадъръ въ ржка и каскетъ).

Елена. Само да се не бавишъ много. Че тая самота. . .

Чапразовъ. Най-малко 3 — 4 дни. Зависи отъ работата ни.

Елена. Гледай по-скоро. Пъкъ кога тръгвашъ телеграфирай. Не искамъ да ме нѣма тукъ.

Чапразовъ. Но слугинята е всѣкога въ кжщи.

Елена. Азъ ще я изпудя. Не ми се харесва.

Чапразовъ. Защо? — не ми се вижда леко момиче.

Елена. Ти знаешъ по-добре.

Чапразовъ. (На смѣхъ) И тазъ добра!

Елена. Хайде, хайде! . . на мжжъ вѣра да нѣмашъ.

Чапразовъ. На мене!

Елена. Да не би да си жена?

Чапразовъ. (Едва сдържанъ) Да спи зло подъ камъкъ. . . Знай само едно: много те обичамъ и за това. . .

Елена. Какво?

Чапразовъ. Не е време за обяснение. Трѣбва да тръгвамъ, че е време. Нѣма ли да ме цѣлунешъ?